

Creen un 'GPS' per guiar la cirurgia fetal dins de l'úter

L'hospital Sant Joan de Déu i el Clínic desenvolupen una tècnica pionera que ofereix més precisió en les intervencions

El Fòrum Gastronòmic és el centre mundial de la cuina

Barcelona aplega els millors cuiners del món durant tres dies

Joan-Daniel Bezonoff. Escriptor

"Amb el procés s'ha vist clar que som catalans al nord"

P32,33

bassols
l'energia més propera

PARTICULARS · EMPRESSES · SOLUCIONS A MIDA
MOBILITAT SOSTENIBLE · AUTOCONSUM

I ara, si et dones d'alta abans del 15 de desembre, pots guanyar un patinet elèctric.
Entra a www.bassolsenergia.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 19 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15185 - AVUI / Any XLI. Núm. 14055 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-13

Torra planta cara

CLAR • El president reitera que va desobeir perquè l'ordre de la JEC era il·legal i acusa el tribunal que el jutge de no ser imparcial

Suport de centenars de persones, partits, del govern i alcaldes

DUR • Acusa l'Estat de vulnerar els drets dels catalans i anuncia que acudirà als tribunals europeus per trobar justícia

El president de la Generalitat, Quim Torra, en un moment del judici d'ahir ■ EFE

“ Vaig desobeir la JEC. Era impossible complir una ordre il·legal

“ Em podeu condemnar, però no canviareu la voluntat del poble de Catalunya

“ Benvinguda la condemna si és per haver defensat els drets de tots els catalans

L'al·legat final del president de la Generalitat, íntegre

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

Les dues Espanyes

Deia un poeta andalús, Antonio Machado, en un famós poema: "Españolito que vienes al mundo te guarde

Dios, una de las dos Españas ha de helarte el corazón." I hi va haver una guerra civil, per un cop d'estat feixista. Quan va morir el dictador, hi va haver l'ominosa transició, que encara dura. Una de les claus d'aquella "victòria", única a Europa (excepte Portugal), la de Franco, i van voler anihilar els Països Catalans, amb una llengua pròpia, una cultura pròpia i industrialment avançats. D'aleshores ençà, els PPCC han estat "el problema". Hi va haver una pausa, quan dos astuts governants, González i Pujol, van pactar. La resta ha estat la següent: els PPCC han estat la colònia d'Espanya, la colònia dels Borbons, i com a tal, imprescindible. No és "Cataluña es España", com els agrada de proclamar, sinó que "Catalunya és d'Espanya": una propietat.

Tant se val què digui Europa o Amnistia Internacional. Som una colònia

Ara tenim presos i condemnats innocents, per haver dit la veritat, acusats de coses tan absurdes com "tumulto", una manifestació pacífica contra gent armada, o malversació. A veure: em podeu dir què ens ha costat la visita del rei espanyol a Barcelona, per riure-li les graciètes a la seva nena?

El mal és que continuaran igual. No ens deixaran anar de cap de les maneres. La nostra llibertat, com la sentència del procés, està prèviament pactada. Tant se val què digui Europa o Amnistia Internacional. Som una colònia i continuarem essent-ho.

Que ara, a dins d'Europa és més difícil? Tant se val. No ens deixaran anar. Cap de les dues Espanyes. Ja podem tenir raó o tenir ajudes indirectes. Mai no serem lliures. Encara que facin concessions. Inclosos dos civils pacifistes com són Jordi Sánchez i Jordi Cuixart.

Les coses pinten malament: a Torra el detesten. El futur president espanyol és d'una mediocritat i d'una feblesa evidents.

Tenim mala peça al teler, companys.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Els dobladors

Diumenge a mitja tarda, l'amic Toni Vall, jove cinèfil que guanya premis per ser-ho, anuncia que s'acaba de morir Arseni Corsellas, actor de doblatge. Ho diu amb pena, cosa que significa que és compatible ser cinèfil i partidari del doblatge. Em reconforta. El dia abans havia anat al cine a veure *The Irishman*, l'última de Martin Scorsese, amb Robert De Niro i Al Pacino fent de gàngsters. Tres hores i mitja. Com que no hi ha l'opció de veure-la doblada, tres hores i mitja de llegir. Vaig recordar el *Hamlet* de Kenneth Branagh. Quatre hores sostingudes de lectura. Llegir per llegir, més m'hauria valgut quedar-me a casa amb la fantàstica traducció que de la tragèdia va fer Joan Sallent.

Per desprestigiar-lo, molts diuen que el doblatge va ser una invenció de Franco. La prestigiada República ja havia doblat. Amb República o amb Franco, el país era poblat d'analfabets i els dos règims no van voler sotmetre els espectadors a la tortura d'anar al cine, antonomàsia d'imatges, a llegir. Ara que tothom sap llegir, el doblatge segueix present perquè la gent és anal-

fabeta en idiomes, jo el primer. Robert De Niro i Al Pacino me'n fan adonar amb tot el dramatisme. S'ha de dominar molt l'anglès per poder-los seguir. No és el meu cas. Una paraula, una frase... Se m'escapen. Els defensors dels subtítols afirmen que la dicció és el cinquanta per cent d'un actor. Donen per entès que l'altre cinquanta per cent és la gesticulació. A mi de la gesticulació me n'arriba el trenta per cent, si haig d'estar pendent de llegir. El doblatge és un mal recurs? Sí, i tant. Ara, també ho és el subtítulat. Per mi, pitjor. Els actors em comprenen perquè, que jo sàpiga, no n'hi ha

ni n'hi ha hagut cap amb una clàusula al contracte que impedeixi que la veu li sigui suplantada. Woody Allen, tan maniàtic i perfeccionista, arriba a triar el seu doblador. Ai, si haguéssim aconseguit que les pel·lícules fossin totes doblades en català... Al pati que tant ens preocupa els nens jugarien a gàngsters com Robert De Niro i Al Pacino. Alguns també sostenen que Franco va utilitzar el doblatge com a mètode de censura. Amb subtítols, els espectadors impermeables a l'anglès de *Mogambo* també s'haurien cregut que els dos amants eren germans. O no, que és el que va passar.

"Les versions originals subtítolades faciliten l'aprenentatge d'idiomes", es diu. El que passa és que jo no vaig al cine amb aquesta intenció formativa. Ja m'agradaria anar-hi dominant prèviament tots els idiomes en què les pel·lícules parlen. L'altre dia en vaig veure una de coreana, doblada. Els subtítols m'haurien introduït en el coreà? Arseni Corsellas, Felip Peña, Joan Pera, Rogelio Hernández, Jordi Boixaderas, Jordi Brau, Elsa Fàbregas, Marta Angelat..., agraït per la vostra assistència.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/cqanas>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Ni atordit ni en silenci

Ho va deixar anar enmig de la seva intervenció: “No he vingut aquí ni atordit ni en silenci.” I creguin-me que va ser així. Ni atordit ni en silenci. En una intervenció contundent, dura, institucional i que a mi em va semblar sobretot farcida de dignitat, el Molt Honorable 131è President de la Generalitat, Quim Torra (el senyor Torra, o Don Torra, en paraules del magistrat Barrientos), va fer ahir en el seu judici exprés un al·legat final mereixedor de ser emmarcat. Intueixo que no li servirà de res, però la seva intervenció va ser digna del moment. Perquè el primer cop que un president de la Generalitat en exercici s’asseia al banc dels acusats no podia ser un dia qualsevol. I no ho va ser. No només va reivindicar l’1-O i els represaliats (ai, Pedro Sánchez, com se’t complica la investidura) sinó que, lluny d’abaixar el cap (“no he vingut a defensar-me de res”), va plantar cara i va acusar l’Es-

“El tàndem Torra-Boye (un trident, si hi afegim Elbal) va ser ahir demolidor

tat d’haver vulnerat els seus drets i els de tots els catalans. “Vostès s’haurien d’haver abstingut de ser avui aquí”, va gosar dir als membres del tribunal, i ho va resumir en un parell de frases finals lapidàries: “aquest és un judici polític, que vol alterar el panorama polític català” i, dirigint-se a la sala: “davant la història, la condemna serà la vostra”. Ni atordit ni en silenci, vaja. Torra va fer el discurs polític, institucional, i l’advocat Boye (ahir era per

treure el bol de crispetes, sentint-lo a ell) es va encarregar sobretot del jurídic (sense estalviar-se, és clar, algunes pinzellades polítiques). Quins clatejats!, pensaves sentint-lo. Tampoc li servirà de res. Perquè el temps dedicat a posar en evidència els membres del tribunal i les incongruències (o irregularitats) del judici va ser inversament proporcional al temps que li van dedicar a contestar-lo. Però no en va deixar passar ni una. I, sincerament, veient l’hemeroteca que va repescar d’alguns membres de la sala, algun dubte sobre la seva imparcialitat va quedar sobre la taula. El de Torra i Boye va ser ahir un tàndem demolidor. Un trident, de fet, si hi afegim la repassada que els va fer a tots plegats l’advocada Elbal. “Això és una anomalia democràtica, i s’ha de frenar. Tenen l’oportunitat històrica de salvar el sistema democràtic”, els va dir. No hi compto. Està vist per a sentència.

EDITORIAL

Un judici de tràmit

El judici contra el president Quim Torra ha quedat vist per a sentència amb la mateixa velocitat amb què s’havia enllestit la tramitació de la querrela i la instrucció judicial. Això, que hauria de ser virtut, és en realitat motiu de sorpresa, pel contrast amb la lentitud habitual de la justícia, i motiu d’escepticisme, perquè l’origen de la querrela –una ordre de la Junta Electoral Central al president Torra– està encara pendent de recurs al Tribunal Suprem. L’audiència d’ahir al TSJC va tenir tots els ingredients d’un judici de tràmit i reforça la sensació que la justícia espanyola s’ha convertit en un mer instrument per fer política. En aquest cas, des de la intervenció de la JEC fins a aquest procés judicial, es tracta de revestir de legalitat un objectiu polític il·legítim, com és destituir un president de la Generalitat investit pel Parlament i, així, violentar la voluntat democràtica dels catalans manifestada en les eleccions del 21-D del 2017.

La justícia de part no és justícia, és una vulneració de drets fonamentals. Com ho va ser l’ordre de la JEC que obligava a retirar una pancarta que no tenia significat electoral –no era partidista, ni demanava el vot– i que vulnerava, d’aquesta manera, el dret d’expressió d’una majoria de catalans, que consideren injusta la situació dels presos i exiliats polítics. No sabem què resoldrà el tribunal, però que d’aquest litigi en pugui arribar a sortir la destitució d’un president de la Generalitat és un escàndol democràtic que demostra que l’Estat espanyol continua instal·lat en la seva estratègia contra l’independentisme i, per tant, contra una part del seu territori i de la seva ciutadania; una estratègia que no condueix a resoldre el conflicte polític existent entre Catalunya i l’Estat, i que no afavoreix en res el diàleg imprescindible per aspirar a reconduir-lo.

De reüll

Eva Garcia Pagán

Pressionar empreses

La famosa trucada a la direcció de Seat des del palau de La Zarzuela l’endemà de l’1 d’octubre es recordarà com una de les estratègies més mal assessorades que va fer servir el rei d’Espanya per pressionar les empreses catalanes que marxessin, de manera que es creés un clima de por i un descrèdit de la societat i les institucions catalanes. Amb altres companyies ho van aconseguir (la tècnica del telèfon poques vegades falla, sobretot quan les trucades les fan les empreses) però amb Seat no van poder: ho van

Seat reconeix que “la inestabilitat no és específica de Catalunya”

acabar explicant a la premsa perquè, entre d’altres coses, l’empresa amb planta a Martorell es dedica a fer cotxes i altres vehicles i no política i no tenen gaire a amagar. El president de la companyia, Luca de Meo, es distingeix perquè s’expressa amb claredat, sense dobles sentits; és sincer i prou

proper. En una entrevista concedida a *La Vanguardia*, ha matisat declaracions que havia fet sobre la inestabilitat. Mitjans antiindependentistes, com una agència de notícies d’abast estatal o un periòdic editat a Barcelona, titulaven de nou per l’estratègia de la por: “De Meo: si els disturbis obliguen a parar Seat, el grup té altres opcions”; i “Seat, sobre els talls: Si això segueix així, el grup té plantes a gairebé tot Europa”; tot i que De Meo recordava que “la inestabilitat no és específica de Catalunya, però als inversors els espanta. [...] No és una queixa ni una advertència, sinó un estat d’ànim”.

Les cares de la notícia

PORTAVEU DE CIUTADANS AL CONGRÉS

Inés Arrimadas

Candidata continuista

La diputada ha fet el pas d’intentar erigir-se en la successora de Rivera a Ciutadans. La qüestió és l’escassa credibilitat d’una candidata continuista, tenint en compte que era la número 2 de Rivera i coparticip de l’estratègia que ha conduït al fracàs la formació en les últimes eleccions.

JURISTA I MAGISTRAT EMÈRIT DEL TRIBUNAL SUPREM

José Antonio Martín Pallín

Justícia democràtica

El que va ser fiscal i magistrat del Tribunal Suprem i el catedràtic de dret constitucional de la Universitat de Sevilla Javier Pérez Royo han estat guardonats amb el XXXVI Premi Internacional Alfonso Comín, pel seu compromís amb una concepció democràtica del dret i de la justícia.

CINEASTA

Oleg Sentsov

Reivindicació justa

El cineasta ucraïnès, premi Sàkharov 2018, és a Barcelona convidat pel Festival de Cinema i Drets Humans i l’oficina del Parlament Europeu, per presentar el documental *El caso Sentsov*, sobre el seu empresonament, falsament acusat de terrorisme, i alliberament fa unes setmanes per la pressió internacional.

Tal dia com avui fa...

1 any

'Brexit'

May creu que el suport dels parlamentaris rebels per forçar una moció de confiança contra ella serà insuficient per resoldre el conflicte del *Brexit*.

10 anys

Guantánamo

Barack Obama admet que no podrà tancar Guantánamo al gener. El president dels EUA evita marcar una nova data per al tancament.

20 anys

El paper de Duran

Jordi Pujol sondeja la disponibilitat de Josep Antoni Duran i Lleida per ocupar una conselleria de Relacions Institucionals.

Full de ruta

Miquel Riera

Poder trampós i intolerant

Amb comptagotes van sortir de la presó els joves empresonats durant la intensa setmana de protestes que hi va haver just després de fer-se pública la infame sentència del judici de l'1-O. Entre tres i quatre setmanes a la presó per a uns joves la majoria dels quals, en altres condicions i atenent als càrrecs dels quals són acusats, no hi haurien passat ni un minut. Els diferents jutges que van aplicar aquesta política extrema al·legaven possibilitat de reincidència per enviar els joves als centres penitenciaris de manera preventiva, una pena duríssima que només es pot entendre en el context de repressió policial i judicial en què l'Estat espanyol està immers des de fa dos anys. Ara, fins i tot, un magistrat de l'Audiència Nacional ha dit que es planteja reunir les diferents causes en una de sola sota la mateixa acusació de terrorisme. Terrorisme! Definitivament, hi ha una part de la magistratura –emparada i empesa per l'Estat i el famós "A por ellos" del rei Felip del 3-O– que s'ha begut l'enteniment i que sembla no tenir aturador a l'hora de reprimir l'independentisme català.

Una repressió que ahir va tenir un nou i greu exponent en el judici per desobediència al president de la Generalitat, Quim Torra, però que no serà ni el primer ni l'últim en els propers mesos. Passin llista un moment i veuran que és ben llarga i abraça la mesa del Parlament, alts càrrecs del govern, la cúpula policial, molts alcaldes i un munt d'activistes d'arreu del país. Amb aquest panorama, que no decaurà perquè un cop engegada la maquinària judicial no s'atura així com així i menys amb una magistratura molt conservadora com l'actual, es fa molt difícil poder negociar cap abstenció en la investidura a Pedro Sánchez, malgrat els cants de sirena del PSOE i dels comuns.

Espanya fa anys que actua igual com ara ho fa amb Catalunya. Queda ben patent en *Egmont*, del gran Goethe, que recentment han editat La Campana i Curbet Edicions. La de La Campana inclou un pròleg del president Carles Puigdemont que defineix *Egmont*, sobre la brutal repressió espanyola a Flan-des del segle XVI, com "un relat que es pot llegir amb els ulls d'avui sense que calguin explicacions complementàries per entendre'l perfectament". Un poder espanyol trampós i intolerant, diu Goethe. Doncs ben igual.

Tribuna Confessions

David Bueno i Torrens. Director de la càtedra de neuroeducació UB-EDU1ST

A finals de setmana farà dos mesos dels primers empresonaments dels CDR. Un dels temes controvertits de l'afer fa referència a la manera com es van obtenir les suposades confessions. Sense entrar en consideracions legals, que desconec, ni polítiques –malgrat que tinc les idees molt clares–, m'agradaria aportar una visió des de la neurociència de la poca fiabilitat que poden merèixer les confessions obtingudes de determinades maneres, que fins i tot poden fer que els encausats s'acabin creient un relat que els és aliè.

DIVERSOS ESTUDIS han demostrat que les confessions obtingudes durant un interrogatori, sens dubte tens i estressant, són molt menys fiables que les fetes en un ambient raonablement relaxat. En aquest sentit, és ben sabut que a vegades els interrogatoris duren molta estona, sovint en hores en què normalment els interrogats estarien dormint o descansant. Un treball publicat el 2016 va demostrar que la falta de son afavoreix que les persones interrogades obviïn els fets objectius per satisfer les demandes dels

interrogadors, la qual cosa provoca moltes confessions falses. L'estrès hi té un paper molt destacat. Aquest estat fisiològic, que es relaciona amb sensacions d'amença, interfereix el funcionament de la zona executiva del cervell, que inclou el raciocini, la planificació i també, molt important en aquest tema, el control de la impulsivitat i la gestió conscient dels records. Tot plegat propicia que hom acabi assumint com a propi el relat d'un succés o d'unes intencions que no s'han viscut ni pensat mai, com una estratègia inconscient de desfer-se del motiu que genera l'amença.

“Cal ser molt prudent amb les confessions obtingudes sota la pressió que generen els interrogatoris

LA SITUACIÓ, però, pot ser encara més greu, perquè també s'ha demostrat que, si es manipula el procés de consolidació de la memòria a través novament de l'estrès, combinat amb la urgència d'escapolir-se d'una situació angoixant i no desitjada, és perfectament possible aconseguir que una persona *recordi* haver comès una acció en la qual no ha estat mai implicada, o haver tingut un pensament que mai ha creuat la seva ment. Simplement, dins el cervell les diferents memòries es combinen i s'hibriden. Si mentre s'està consolidant una memòria real es repeteixen consignes o històries no viscudes sota pressió, en què la gestió conscient dels records i la reflexivitat no funcionen correctament, és fàcil que acabin hibridant-se. Això fa que la persona implicada pugui acabar tenint dificultats serioses per discernir quins han estat els successos reals. Per això cal ser molt prudents amb les confessions obtingudes sota la pressió que generen els interrogatoris llargs o en hores intempestives, i la que prové de l'estrès i l'angoixa de veure o d'haver vist un munt de persones armades amb actituds clarament amenaçadores al teu voltant.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Carta a Isabel-Clara Simó

■ Benvolguda Sra. Isabel-Clara Simó,

M'adresco a vostè sense conèixer-la personalment, però amb tot l'afecte que he acumulat en llegir els seus llibres, articles i entrevistes a la premsa. La felicito de tot cor per la seva valentia, perquè mai s'ha mossegat la llengua, perquè sempre ha parlat clar i català. Quan tants personatges públics del món de la cultura callen o s'amaguen darrere l'ambigüitat, vostè sempre ha donat la cara i ha expressat sense embuts el que pensa, el que sent. La seva veu ens encoratja en aquests moments difícils que vivim a Catalunya.

Gràcies una i mil vegades per existir, per escriure, per opinar i sobretot per ésser una persona valenta, honesta i amb uns valors que avui trobem a faltar en tantes i tantes

persones que ens haurien de representar. Aprofito per felicitar-la també per tenir una filla com la Diana, l'altra no la conec però segur que és tan digna de la seva mare com ella. Vaig tenir el plaer de coincidir amb la Diana de manera puntual quan vaig viatjar a Nova York amb la meva neboda Roser. Elles es coneixien de l'època de l'institut, una amiga en comú les va presentar, i va tenir la generositat d'acompanyar-nos tot fent de guia durant la nostra estada a la ciutat on viu. En pocs minuts vam percebre –anàvem un grupet de cinc persones– els valors que segur ha après de la seva mare. Una abraçada,

PAULA CASAÑAS ESCARTÍN
Barcelona

Pompeu Fabra i Josep Miracle

■ A l'edició del proppassat dia 14 apareix un article dedicat al mestre Fabra.

Com a participant de l'Any Fabra, al Centre de Normalització de Sants-Montjuïc, i de les passejades amb l'entitat Barcelona Camina, on realitzo una ruta sobre Josep Miracle i Sants, puc assegurar que Josep Miracle no va ser deixeble però sí corrector de les proves d'impremta de la 1a edició del Diccionari de la Llengua Catalana del mestre Fabra.

Per cert, fa anys vaig aconseguir que, en vida, el Sr. Miracle tingués una placa on havia nascut, al carrer de Santa Caterina de Sants.

JOSEP M. VILARRÚBIA-ESTRANY
Barcelona

Emoció, solidaritat i esport

■ M'encanta que es promogui la solidaritat i la salut a través de l'esport. Això és el que va passar el passat 17 de novembre a la cursa de la dona de Barcelona. Una iniciativa que

va reunir milers de persones per col·laborar en la investigació del càncer de mama. Dones majoritàriament, tot i que també alguns homes, d'edats molt diferents, van formar un ambient en el qual com a dona, esportista i amiga de pacients de càncer, em vaig sentir molt còmoda i emocionada. En particular em va entendre el missatge que portava una dona d'uns 70 anys a la samarreta: "Va per tu, Pepi. Sempre juntes." La cursa de Barcelona ha estat l'última de moltes amb la mateixa causa que s'han fet per Espanya aquest any. Des d'aquí vull donar les gràcies a les entitats organitzadores. Aquesta acció ha animat persones com la meva mare a portar una vida més saludable en la qual l'esport hi tingui cabuda. Tant de bo també tingui repercussió en la investigació per la cura del càncer de mama.

ANDREA MOTOS PIQUER
Barcelona

La frase del dia

“Han de ser les urnes les que treguin i posin presidents i no la justícia”

Joan Mena, PORTAVEU DE CATALUNYA EN COMÚ

Tribuna

Andreu Mas. Periodista, escriptor i assessor en comunicació. @Andreumasd.

“Ja és aquí...”

Encara recordo els divendres que en Xevi i jo ens repartíem unes tapes en un bar a prop del diari, a Girona, i discutíem sobre economia. Era l'any 2007, i tots dos estàvem d'acord que en venia una de grossa. No érem més llestos que ningú, senzillament ens deixàvem guiar pel sentit comú. Coincidíem en dues coses: la bogeria dels preus dels habitatges algun dia s'acabaria; no sabíem quan, però seria de cop. L'altra cosa que intuïem és que alguna cosa passaria al panorama bancari. Teníem la pretensió d'esdevenir gurus? No, ens preocupava com la crisi afectaria la feina i les nostres vides.

L'AGOST DE 2007 ja vam començar a notar alguns símptomes; el darrer trimestre de l'any la intuïció l'avalaven els números i quan el 2008 va petar Lehman Brothers ja hi érem. No recordo que creguéssim, des de la nostra modesta tertúlia econòmica, que les coses anirien pel pedregar per a tothom (menys per als rics i els que saben què es cou al món abans que es cogui). Ni sabíem que viuríem la pitjor crisi econòmica del capitalisme i que deixariem als nostres fills i filles un món tot estripat.

Ens posàvem de mala llet amb les declaracions de Zapatero i Solbes, que deien que a Espanya no passava res i que parlaven, ¿ho recordeu?, dels brots verds, mentre la merda ja queia sobre la classe mitjana i treballadora.

AQUEST ÚLTIM ANY sembla que la crisi ha remès una mica –només una mica– i que ara ja no ens escanyen tant i podem respirar i, fins i tot, algunes persones es permeten fer alguna despesa que avui és extra i que abans del 2007 era habitual. Només és, si hem de fer cas dels analistes (dels de veritat, nosaltres fa temps que no anem de tapes), la calma que precedeix la tempesta. He llegit i escoltat prediccions raonables com la de Santiago Niño Becerra quan parla de

la “tercera fase de la crisi”, i d'altres tremendament apocalíptiques, com les d'un dels meu *youtubers* econòmics de referència, Miguel Figuera. Aquest darrer és dels que adverteixen que si al Deutsche Bank, que està en una situació econòmica crítica –per dir-ho finament–, li passa el mateix que a Lehman Brothers, ens espera una hecatombe que situarà l'economia europea en una crisi perpètua com la que viu de fa dècades el Japó. El banc alemany és dels considerats sistèmics, però no de l'economia alemanya, sinó de la mundial. Les seves branques s'estenen arreu i el seu volum de negoci supera el producte interior brut d'Alemanya. O sigui, que si peta... preparem-nos.

ESTEM EN UNA SITUACIÓ d'alt risc, no ho diu només Figuera, però no podem obviar que la crisi, “la normal”, continua ben viva. El que em té més astorat és que, a diferència de fa 12 anys, als informatius i a les tertúlies s'escapa alguna informació, alguna veu, que diu “epl!, que la crisi aquesta del 2020 ja és aquí” i ningú ho nega; això sí, aquells ho deixen anar i tothom continua parlant de

“L'administració catalana ha d'escoltar els que truquen a la porta i li ofereixen eines per aprofitar la finestra històrica que s'obrirà en breu

la bestiesa objecte del debat de torn. I el que sí que és realment al·lucinant és que els polítics de l'Estat espanyol facin un debat electoral i no parlin del deute públic, de les retallades que exigeix Europa i dels sacrificis que ja no patirem només els catalans, sinó tota la resta. Si més no, com que nosaltres ja vam fer els deures quan tocava, tenim opcions de resistir millor el que pot acabar sent l'esfondrament generalitzat de l'economia espanyola que, de fet, ja s'hauria d'haver produït. Com que els manaires europeus no tenen ni idea de com evitar el tsunami continental, allarguen l'agonia insuflant diners a les economies més tocades (que són pràcticament totes les europees, l'alemanya també). Una mala solució que pot portar l'euro a tenir el mateix valor que un bitllet del monopoli (exagero una mica) i que provocarà la fi del sistema capitalista tal com el coneixem si més no a Europa.

NO TOT ÉS DOLENT, però. La debilitat dels anomenats estats nació potenciarà l'aparició d'àrees regionals amb una economia forta (allò dels quatre motors europeus d'en Pujol i en Maragall). Catalunya està cridada a ser el centre de la regió econòmica de l'arc mediterrani i Madrid no podrà fer res per impedir la inexorable sentència de la història (Alexandre Deulofeu la tornarà a encertar de ple). Ara bé, perquè això sigui possible cal que els nostres polítics s'aturin i s'adonin que el camí de l'alliberament nacional, l'únic possible en pau, és posar la nostra economia a mil per hora. Han de sorgir nous líders, Joan Canadell n'és un exemple magnífic, amb visió estratègica; i l'administració catalana ha d'escoltar els que truquen a la porta i li ofereixen instruments per aprofitar la finestra històrica que s'obrirà en breu. Deixin de brandar la bandera només una estona i de mirar cap a Espanya. La solució mira nord enllà...

De set en set

Enric Serra

S'està rifant una hòstia

Hi ha problemes col·lectius als quals no dediquem prou atenció. Ni per analitzar-los i fer-nos conscients del seu

abast a curt i a mitjà termini, ni per pressionar la representació política perquè els resolgui sense ambigüitats i sense la corrupció inherent als interessos creats. Aquests problemes amplien el dèficit del nostre sistema democràtic més enllà del que representen les vulneracions del dret a decidir o de la llibertat d'expressió, perquè desatenen les necessitats bàsiques de la població, l'aboquen a situacions de marginalitat i de desigualtat, l'enquisten en la injustícia, en silenci la veu i li impedeixen d'exercir lliurement tots els seus drets per revertir la situació. Els principals exemples són el problema de les pensions, el de l'habitatge i la suma de la legislació laboral i les polítiques d'ocupació. No és imaginable una massa social impassible davant de l'empobriment progressiu que augura la destrucció del sistema de pensions i el manteniment de la precarització laboral que expulsa el jove i els seus pares i esclavitzava la franja de la mitjana edat amb sous infraproporcionats i condicions abusives. Tampoc no és concebible la conformitat d'una població que no pot afrontar la despesa energètica ni els preus de lloguer de l'habitatge que imposen l'especulació immobiliària i la manca d'iniciativa de les institucions públiques. Com deien alguns mestres impregnats de la didàctica noucentista, “s'està rifant una hòstia”. Ara falta veure si hi ha algú que té prou visió política per reconduir la rebel·lió que s'anuncia cap a una regeneració democràtica i econòmica o si ho deixen a l'abast del falangisme resuscitat perquè precipiti l'hecatombe.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Support al president de la Generalitat al TSJC

Polítics, entitats i ciutadans es manifesten solidàriament per donar escalf a Torra

Primera jornada del Fòrum Gastronòmic

Demostracions de xefs de tres estrelles i promoció dels productes de proximitat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Sí, vaig desobeir la JEC”

DECLARACIÓ El president Torra afirma al TSJC que va mantenir la pancarta i el llaç groc al Palau “en defensa dels drets dels catalans” **ACUSACIÓ** El fiscal demana la seva inhabilitació, que no seria ferma fins almenys d’aquí a un any

Mayte Piulachs
BARCELONA

Citant el president George Washington i l’escriptora Mercè Rodoreda, el president de la Generalitat, Quim Torra, va enfilat el torn de l’última paraula per defensar “la llibertat d’expressió” i denunciar la “parcialitat” dels tres magistrats del TSJC que el van jutjar ahir, així com els de la Junta Electoral Central (JEC) per haver enviat la seva presumpta desobediència a la fiscalia. I si en l’interrogatori del matí va admetre un “Sí, he desobeït la JEC perquè em donava una ordre il·legal”, a la tarda afirmava: “Benvinguda sigui la condemna si és per haver defensat la llibertat de tots els catalans.” I va acabar l’al·legat final amb un “Visca Catalunya lliure”.

El fiscal superior de Catalunya, Francisco Bañeres, va mantenir la petició que el president Torra sigui condemnat a un any i vuit mesos d’inhabilitació per exercir càrrec públic a Catalunya i a Europa per haver desobeït la JEC i no

haver fet retirar la pancarta del Palau de la Generalitat en defensa dels presos polítics i dels exiliats, el març passat, dins de la campanya electoral dels comicis espanyols del 28-A. “L’acusat no nega que hagi tingut una nul·la disposició a acatar les ordres de la JEC”, va declarar el fiscal, i hi va afegir: “En aquest comportament renuent, l’acusat es

“Què hi fa la foto del rei, aquí, si es jutja un republicà?”, ironitza Boye

va envaïr en la falta de respecte institucional i el 21 de març va treure el llaç groc del balcó del Palau i en va posar un de blanc.”

El judici contra la primera autoritat del govern català en actiu es va desinfiar pel que fa als testimonis. Després de la declaració de quatre agents de la policia espanyola, amb ordres de fotografiar “simbologia partidista” en façanes d’edificis de la Gene-

ralitat els dies 18 i 19 de març, el fiscal va renunciar a l’altra meitat, quan la defensa de Torra, els advocats Gonzalo Boye i Isabel Elbal, va assenyalar que les fotografies originals –que els agents havien fet amb els mòbils– no estaven aportades a la causa, i que aquestes imatges van ser fetes en un moment concret.

I, al final de la sessió del matí, l’advocat de Vox va renunciar a tots els testimonis que havia demanat, i que estaven programats a la tarda, com el síndic de greuges, Rafael Ribó, a qui el president havia demanat un informe sobre la llibertat d’expressió arran del reclam de la JEC; el portaveu de Cs al Parlament, Carlos Carrizosa, que va demanar a la JEC que el president de la Generalitat fes retirar tots els llaços i pancartes en suport dels independentistes catalans, i el conseller d’Interior, Miquel Buch, que a última hora va aportar un informe mèdic per no assistir-hi. “Ho tenim tot clar”, es van justificar els advocats del partit ul-

El president Quim Torra, acompanyat de la seva dona i dels advocats Boye i Elbal, entrant al TSJC, ahir ■ EFE

tradretà per descartar-los a tots.

Així, la sessió va començar amb unes llargues qüestions prèvies i la declaració del president de la Generalitat, que només va respondre a les preguntes del seu advocat. A més d’insistir que els membres de la JEC que li van ordenar retirar la pancarta l’11 de març estaven “contaminats”, almenys dos d’ells, per haver fet comentaris contra el procés i els independentistes, el president Torra i la seva defensa sostenen que era la Junta Electoral Provin-

cial, i no la central, la que s’hauria d’haver dirigit al govern català. També consideren que no s’havia de dirigir al president de la Generalitat, sinó a l’administració catalana, per tal de comunicar la resolució de l’organisme electoral. Precisament, el líder del govern va exposar al tribunal que van demanar un aclariment, que va ser respost el 18 de març, i un tercer, el dia 21 de març, en què li ordenava retirar “totes les estelades i llaços” de tots els edificis públics. “Jo no soc ningú per dir a un director d’escola o a un

hospital què ha de fer”, indicava el president.

El fiscal Bañeres, però, va manifestar que “la JEC és un organisme del sistema democràtic i només va ordenar la retirada de la simbologia partidista en època electoral”, i va assegurar que “la JEC té potestats sobre tothom: ciutadans, mitjans de comunicació i poders públics”. L’aleshores comissari en cap dels Mossos, Miquel Esquius, va admetre en el seu interrogatori que “va ser fàcil” complir l’ordre de la JEC del 21 de març passat de fer retirar els

L'APUNT Desqualificacions

Jordi Alemany

Que et titllin de franquista és una manifestació ofensiva o desqualificadora. No ho dic jo, ho va dir ahir el magistrat Jesús María Barrientos, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), en el judici a Quim Torra pel tema surrealista –en diria còmic, si no fos per la gravetat del fons de la cosa– dels llaços grocs i les pancartes. L'home a qui molesta que diguin

que hi ha presos polítics i a qui no agraden els llaços grocs fa de jutge sobre rètols i els llaços grocs. Tot molt normal, però mira, per ell que et diguin franquista és només un insult. Només, insisteixo, perquè, tot i la vergonyosa exhumació de Franco, encara es permet que se li facin homenatges i encara esperem que es jutgin els crims que va cometre.

“ El llaç groc no és propaganda, és l'apel·lació al desig de justícia. És patrimoni comú dels demòcrates

“ La JEC em va posar en una disjuntiva: fer un acte il·lícit o prevaricar. Em van coaccionar

“ Vaig impugnar les ordres de la JEC al Suprem, per la via contenciosa, i em sorprèn que em jutgin abans

“ Aquest és un judici polític, i vostès, com la JEC, no són imparcials

“ M'estimo la justícia, he estudiat el dret civil català, i arribarem al TJUE per defensar els drets fonamentals de tothom

“ Soc el 131è president de la Generalitat, i soc fidel a la sobirania de Catalunya a través del Parlament

cartells i llaços grocs d'arreu. Primer ho van comunicar al director de Presidència i ho van comprovar, i es va complir en menys de 24 hores.

L'advocat defensor, Gonzalo Boye, va rebatre amb duresa les afirmacions del fiscal assegurant que la Generalitat no era competent perquè les eleccions eren d'àmbit estatal i que “l'article 19 de la Lereg deixa les competències clares de la Junta Electoral Central”, de la qual va dir que en els últims anys practica “colonialisme” per haver assumit més competències de

les que té i haver volgut fer retirar “símbols ideològics que no són sinó drets reconeguts en la Constitució”. Per ironitzar sobre la neutralitat dels espais, el penalista es preguntava: “Què hi fa la foto del rei, aquí [a la sala], si s'està jutjant un republicà?”

En aquest sentit, el president Torra va declarar que “el llaç groc no és propaganda, sinó que apel·la al desig de justícia, que és patrimoni comú dels demòcrates”. També es va mostrar sorprès que es fes primer el seu judici, per la via penal, quan el Tribunal

Poc escalf a la sala de vistes

La judicialització de la política és una anomalia que ja no sorprèn. L'excepcionalitat de jutjar un president de la Generalitat en actiu –el tercer consecutiu amb processos penals per la seva ideologia– va mobilitzar uns 200 periodistes, segons el TSJC, però dins la sala de vistes el president Quim Torra va rebre poc escalf. Tampoc hi eren els unionistes, liderats per Cayetana Álvarez de Toledo, com en el judici contra l'expresident Mas i les exconselleres Orte-

ga i Rigau pel 9-N. Aquell era el primer judici de caça major. Després, el Suprem.

La norma del TSJC és que cada acusat té reservats quatre llocs per a familiars. A primera fila, hi havia la seva dona, el seu fill i el vicepresident del Parlament, Josep Costa. Darrere, força cadires buides de públic, algunes d'ocupades per estudiants. A la tarda, la diputada i exconsellera Laura Borràs va compensar la fredor política a la sala. La solidaritat la va rebre al carrer.

Suprem està pendent de pronunciar-se, per la via contenciosa, sobre la competència de la JEC. L'advocat defensor va plantejar al tribunal que el fet que la JEC enviés la presumpció de desobediència de Torra a la fiscalia perquè estudiés si havia comès un delictes “no era pas previsible” per a l'acusat i, per tant, li ha produït indefensió. El cop d'efecte de Gonzalo Boye va ser demanar al TSJC en l'informe final que aturi la sentència i que faci cinc preguntes prejudicials al Tribunal de Justícia de la Unió Euro-

pea (TJUE) per aclarir els termes del dret a un jutge imparcial, així com l'abast del delictes de desobediència. El president del tribunal i del TSJC, Jesús María Barrientos, ho va descartar per “extemporani”, però la defensa va anunciar que ho portarà al Suprem, que és l'ens que ha de resoldre el recurs final si el president Torra és condemnat pel TSJC. La mitjana de temps que triga el Suprem a resoldre recursos per desobediència no arriba a l'any, segons fonts judicials. El govern de Torra, per ara, és ben viu. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Boye sorprèn instant una qüestió prejudicial al TJUE

El TSJC la descarta a l'instant per improcedent, però l'advocat insistirà al Suprem i podria dilatar l'eventual inhabilitació ■ Dubta que el judici sigui just i sosté que la JEC no era competent per prohibir

Oscar Palau
BARCELONA

L'advocat del president, Gonzalo Boye, va donar un cop d'efecte ahir, en el seu informe final en el judici per desobediència a Quim Torra, en instar el TSJC a consultar el Tribunal de Justícia de la UE abans de deliberar per emetre sentència, i que li presentés fins a cinc qüestions prejudicials sobre l'aplicació del dret europeu. El magistrat Jesús Barrientos li va tancar la porta a l'instant en assegurar que ho havia d'haver plantejat en el tràmit previ de conclusions definitives per donar opció a les altres parts a fer al·legacions, però l'advocat ja va avisar que aquestes preguntes arribaran a Luxemburg "sí o sí". Això sí, abans demanarà que les faci el Suprem en el recurs de cassació que presentarà si la sentència no és absolutòria, un fet que podria allargar els terminis perquè aquesta fos ferma i, per tant, perquè

La defensa del president va posar en dubte la imparcialitat del tribunal ■ ACN

Torra fos finalment inhabilitat.

Les qüestions que reclama presentar Boye al TJUE fan referència a drets fonamentals que durant tota la instrucció, i ahir mateix, ha denunciat que s'han vulnerat, com ara el dret a un judici just i a la imparcialitat del tribunal, que veu en qüestió per les opinions expressades en públic per algun dels seus membres

contra Torra, o el fet que la instrucció de la causa l'hagi dut un magistrat nomenat en el seu dia per partits que han expressat entre els seus objectius polítics treure'l del càrrec. Així mateix, l'advocat vol preguntar si una condemna penal casaria amb els principis de tipicitat, taxativitat i previsibilitat previstos a la Carta Europea de Drets Fonamentals, i també si una inhabili-

tació podria tenir cap implicació a escala europea. "És sa i ajuda a la interpretació del dret, és absolutament necessari que es plantejgin", resumia Boye, que les veuria com una "garantia" per al procés judicial, i que sostenia que les va proposar "en el moment procesal correcte". L'advocat, que va retreure al tribunal que no s'inhibís de la causa de *motu proprio*, està se-

Les frases

“La JEC està fent colonialisme pur i dur: ha anat colonitzant àmbits aliens a la seva competència i ha dictat resolucions purament colonials

“Buscaven símbols ideològics. I això i la democràcia són incompatibles”

Gonzalo Boye
ADVOCAT DEL PRESIDENT TORRA

gur que Europa valorarà aquests arguments perquè la jurisprudència recent d'Estrasburg és molt restrictiva a l'hora d'interpretar quan un jutge no és imparcial. De fet, la defensa va recordar també ahir que al TSJ madrileny hi continua viu un procediment presentat per haver criticat el procés sobiranista contra membres de la Junta Electoral Central, la que va re-

querir la retirada de pancartes i llaços grocs dels edificis de la Generalitat al març, un mes abans de les eleccions estatals, i que Torra admetia ahir que va desobeir.

JEC, sense competències
Segons la defensa, la JEC no seria competent per estudiar el cas perquè Cs no va recórrer primer a les juntes provincials, i sigui com sigui tampoc tindria cap facultat per ordenar res al president perquè, segons una sentència del Suprem del 2013, només té facultat per intervenir i dictar accions disciplinàries sobre les administracions que intervenen en cada procés electoral, i no era el cas de la Generalitat, a banda que la desobediència només pot ser respecte a tribunals o òrgans de més rang. En aquest sentit, a més, Boye recordava que Torra no té capacitat per dictar una ordre als 1.380 edificis de la Generalitat, com ho és per exemple l'Audiència de Barcelona, on ahir es va fer el judici.

L'advocat, que creu que el president hauria "prevaricat" si hagués donat la instrucció perquè era il·legal, va denunciar que Torra ha vist vulnerat el dret a la presumpció d'innocència, i fins i tot va exigir que se'l tractés de molt honorable per part de les acusacions, per respecte al seu càrrec institucional. ■

El fiscal ho té coll avall: "Els fets són notoris"

Bañeres retreu que Torra "s'encoratgés" i s'erigís en "paladí de la llibertat d'expressió"

Ò. Palau
BARCELONA

El fiscal del TSJC, Francisco Bañeres, gairebé va donar per feta ahir una condemna al president Torra assegurant que els fets de què se l'acusa "són notoris, no els ha discutit cap de les parts i els ha reconegut l'acusat". En el seu escrit final, Bañeres va recordar que el criteri de la JEC de prohibir llaços i estelades no era pas "nou" ja que ja l'havia expressat des del

2015 i havia servit per exemple per inhabilitar l'alcalde de Berga. "El llaç i l'estelada no són neutrals perquè no són compartits per tota la població", etzibava.

Per al fiscal, el cas reuneix totes les condicions d'una desobediència: que hi hagi una ordre, que vingui d'una autoritat "amb competència per fer-ho i s'hagi dictat d'acord amb la llei"; i que el subjecte destinatari la reconegui i "la incompleixi reiteradament, amb un propòsit deliberat". De fet, va arribar a retreure a Torra la seva "nulla disposició a acatar l'ordre", fet que provocava una "falta de consideració"

a la JEC. És més, segons el seu relat, el president es va erigir en "paladí de la llibertat d'expressió" i "es va encoratjar" quan va canviar el llaç groc per un de blanc, en el que considera "un gest de befa" a una autoritat que veu "exclusiva i excloent".

Segons el fiscal, la JEC era competent perquè la denúncia era a les quatre demarcacions catalanes i no una de sola, i en aquest sentit fins i tot renyava pel fet que no hi hagi una junta electoral catalana "perquè han estat incapaços de promulgar una llei electoral en 35 anys". "Mai vam sentir a dir a l'acusat que no complia l'ordre perquè

El president, Quim Torra, assegut ahir al banc dels acusats, amb les acusacions al fons ■ ACN

no l'havia dictat l'òrgan competent", subratllava a més Bañeres. És clar que el fet que la JEC acceptés i valorés fins a dos escrits de Torra quan en teoria la resolució inicial ja era ferma, ja que segons ell la JEC ho "va qualificar benèvolament de recurs de reposició", per a l'advocat Gonzalo

Boye és una "invenció jurídica". "Van utilitzar un dret *ad hoc*, es va inventar recursos i competències", contestava al fiscal.

Bañeres també va posar en relleu que el llavors comissari en cap dels Mossos, Miquel Esquiús, digués ahir en el judici que després de parlar amb el di-

rector del gabinet de presidència, un cop rebuda l'ordre de retirar els llaços i pancartes a tot arreu, es va trigar tot just unes hores a fer-ho. "La impossibilitat material que al·lega la defensa decau davant la facilitat amb què es van suprimir totes en breu espai de temps", conclouia. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Quim Torra, acompanyat de polítics, entitats i familiars. Al costat, conversant amb Artur Mas i saludant a la sortida. I, a sota, rètols que llueïen els concentrats ■ J. RAMOS / ACN / EFE

Tots amb el president

■ Quim Torra rep el suport de centenars de persones, d'ERC, JxCat, el PDeCAT, la Crida i la CUP, a més de familiars, alcaldes i entitats ■ El govern no preveu cap escenari que inclogui la inhabilitació

Jordi Alemany
BARCELONA

Dues pancartes en què es podia llegir "Tots amb el president" i "Ho tornarem a fer" precedien a quarts de nou del matí davant de cada columna de l'Arc de Triomf la comitiva en direcció al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, encapçalada pel president de la Generalitat, Quim Torra, acompanyat de la seva dona i de membres del govern, d'entitats civils com ara Òmnium i l'ANC, i expresidents tant de la Generalitat, com Artur Mas, com del Parlament, com

Joan Rigol, a més de representants d'ERC, JxCat, el PDeCAT, la Crida i la CUP. Una imatge que comença a ser recurrent i que s'ha repetit amb la compareixença d'Artur Mas fa dos anys —amb la diferència que ja no era president— per l'organització del 9-N, però també d'altres consellers per diversos motius.

En un context postelectoral en què el PSOE torna a intentar destensar les relacions amb Catalunya per governar, el judici per haver-se negat a despenjar una pancarta el van aprofitar els partits per pressionar a banda i ban-

da, malgrat que el clam del centenar de persones —la majoria, gent gran— tenia com a principal destí el suport al president Torra, amb crits de "President, president", "No esteu sols" i el ja universal "Si se puede". D'altres anaven dirigits al tribunal i a les institucions espanyoles, com ara "Vosaltres, feixistes, sou els terroristes", "1-O, ni oblit ni perdó" i "No us tenim por".

Pocs minuts després de tres quarts de nou, el president enfilava les escales del TSJC després d'acomiar-se dels seus tres fills, acompanyat dels seus

advocats, i començava la corrua de declaracions als mitjans dels polítics i les entitats. Ja abans, el president a l'exili, Carles Puigdemont, havia piulat el suport a Torra en un judici en què "l'Estat espanyol continua omplint de capítols vergonyosos la seva relació amb Catalunya". El vicepresident del govern, el republicà Pere Aragonès, va lamentar que era "una mostra més de repressió", i retreia a l'Estat que vulgui resoldre "per la via penal un conflicte polític", mentre que la portaveu del govern, Meritxell Budó, qualificava el judici

de "farsa", i recordava que Torra només va "defensar la llibertat d'expressió". Contudent va ser el diputat de la CUP Carles Riera, que assegurava que la democràcia espanyola "cau en picat i entra en un nivell de mínims" i que, si Torra acaba inhabilitat, caldrà una resposta en forma de "mobilització civil i institucional de gran magnitud". Marcel Mauri, d'Òmnium, va qualificar de "fet inèdit que un president en actiu hagi de ser jutjat per la defensa de drets fonamentals", i el vicepresident de l'ANC, Josep Crua-nyes, va censurar que l'Es-

tat confongui "el respecte a la llei i l'obediència" amb "el vassallatge".

Els comuns, tot i no fer acte de presència, van lamentar el judici, apel·lant al fet que han de ser les urnes les que "treguin i posin presidents" i no pas la justícia, segons va dir el seu portaveu, Joan Mena, que va defensar la necessitat d'"obrir camins de diàleg", mentre que els seus nous socis a Espanya, per boca del secretari d'organització del PSC, Salvador Illa, recordaven que "ningú està per sobre de la llei".

I mentre s'escenifiquen nous intents d'unitat, ara per al Congrés, es mantenen els recels i els mistatges de pressió, com el del portaveu de JxCat al Parlament, Eduard Pujol, en què assegurava que aquest nou episodi de repressió havia de servir per "fer valer els vots" independentistes en la negociació de la investidura. ■

Les frases

“És un altre judici farsa. L'Estat continua resolent des dels tribunals el que ha de fer des de la política”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN

“No preveïem cap inhabilitació del president. L'escenari en què treballem és que sigui absolt”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN I
COORDINADOR NACIONAL D'ERC

“L'Estat espanyol continua omplint de capítols vergonyosos la seva relació amb Catalunya”

Carles Puigdemont
PRESIDENT DE LA GENERALITAT A
L'EXILI

“Han de ser les urnes les que treguin i posin presidents, no pas la justícia”

Joan Mena
PORTAVEU DE CATALUNYA EN COMÚ

“Si la inhabilitació es produeix, caldrà una resposta de mobilització civil i institucional”

Carles Riera
DIPUTAT DE LA CUP

“Ningú està per sobre de les lleis. Tothom ha d'afrontar les responsabilitats dels actes que fa”

Salvador Illa
SECRETARI D'ORGANITZACIÓ DEL PSC

El govern no preveu la inhabilitació

La inhabilitació no entra en els plans del govern, com van expressar ahir la portaveu Meritxell Budó i el vicepresident Pere Aragonès, que van assegurar que no han vist cap altre escenari que no sigui l'absolució. En cas d'inhabilitació, però, la llei de presidència del Parlament estipula que, en el supòsit que es produeixi per condemna penal, sigui substituït interinament, sense les atribucions del càrrec, per qui exerceixi la vicepresidència. Llavors la presidència del Parlament inicia el procediment que estableix l'article 4 per elegir un nou president o presidenta de la Generalitat, és a dir, amb la proposta, prèvia consulta dels representants dels partits, d'un nou candidat o candidata, que elevarà al ple el seu programa de govern i ha d'aconseguir els vots de la majoria absoluta. I, si no els obté, dos dies després pot acabar sent investit amb majoria simple.

Preu "des de" per persona i estada en habitació doble i règim de mitja pensió, vàlid per a determinades dates fins al 30 d'octubre de 2020. Preu de desembre del 5 al 9 de desembre i reis de l'1 al 5 de gener de 2020. Preu amb descompte: consulteu les condicions i les restriccions a cada estacionament. Consulteu les condicions. Pagament en un munt de 3 mesos amb la Virgina de Compra El Corte Inglés. Finançament client per Financera El Corte Inglés, E.F.C., S.A. i subjecte a la seva aprovació. Consulteu les condicions a Viajes El Corte Inglés, Herminio 112 - Madrid

VIU LA TEVA HISTÒRIA

Forfet inclòs

Nens amb descompte

Mitja pensió

3

Pagament en 3 mesos

Ordino	
Estació d'Ordino-Arcalis	
El Pradet 3*	
4 dies 3 nits 3 dies de forfet	5 dies 4 nits 4 dies de forfet
227€	Pont de desembre Reis 363€ 417€
Pas de la Casa	
Estació de Grandvalira	
Magic Pas 4*	
4 dies 3 nits 3 dies de forfet	5 dies 4 nits 4 dies de forfet
266€	Pont de desembre Reis 450€ 801€
Andorra la Vella	
Estació de Grandvalira	
Andorra Center 4*	
4 dies 3 nits 3 dies de forfet	5 dies 4 nits 4 dies de forfet
276€	Pont de desembre Reis 487€ 549€

902 400 454
viajeselcorteingles.es

VIATGES El Corte Inglés
Un somriure d'anada i tornada

188069-12197260

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

DOCUMENT

Al·legat final
davant del TSJC

Bona tarda. Jo sí que em dirigiré a vostè com a Excel·lentíssim President del tribunal d'aquesta sala, senyories.

En primer lloc, crec que em toca aclarir un fet que vostè no m'ha permès aclarir abans, que és per què no he contestat al ministeri fiscal ni a Vox quan he tingut l'oportunitat de poder contestar. Li ho explico perquè crec que ho necessita saber la sala, i també la ciutadania. Des que el senyor Pedro Sánchez, president en funcions del govern espanyol, va dir que el ministeri fiscal depenia del govern de l'Estat, va deixar de tenir cap mena d'imparcialitat. Ja no és un organisme que vetlla per la legalitat, sinó que vetlla pels interessos de l'Estat.

Jo simplement dic que no he contestat al ministeri fiscal perquè crec que no és un garant de la legalitat, sinó dels interessos del govern. Si em permet, continuaré amb les paraules d'última defensa, en què crec que tinc el dret que vostè no m'interrompi.

Ho ha comentat el meu advocat defensor: no és la primera vegada que un president s'asseu davant d'un tribunal. Malauradament, des de la recuperació parcial de la sobirania dels catalans l'any 1931 amb la Generalitat de Catalunya, nou presidents de la Generalitat s'han vist sotmesos a algun tipus de judici o han hagut de marxar a l'exili. Un president que jo aprecio molt, Josep Irla, va morir a l'exili després de fer-se càrrec de la presidència en unes condicions difícilíssimes, després d'un crim d'estat que va cometre

l'Estat espanyol assassinant Lluís Companys amb la col·laboració de la Gestapo i de la policia franquista.

Només cal veure què ha passat amb els tres darrers presidents de la Generalitat de Catalunya: el president Artur Mas, també jutjat per aquest mateix tribunal i sentenciat i condemnat

És per evitar que un altre president sigui jutjat que volem la independència

amb la voluntat d'arruïnar la seva família a través del Tribunal de Comptes. O el que està passant amb el president Puigdemont, que viu a l'exili senzillament perquè, juntament amb el seu govern, va ser el president que va permetre als catalans exercir el seu legítim dret d'autodeterminació votant en un referèndum d'independència de Catalunya i proclamant-la després, el 27 d'octubre.

Però certament és excepcional, és la primera vegada que un president de la Generalitat en exercici s'asseu al banc dels acusats. Això fa que sigui un judici especial. I penso que evitar que més presidents de la Generalitat siguin jutjats per part d'una justícia que de cap de les maneres podem considerar que és imparcial, i després intentaré explicar-ho, no deixa de ser una raó més per la qual una gran majoria dels catalans volem culminar el procés d'independència i convertir-nos en una república catalana. És l'única opció que tenen els catalans perquè els seus drets siguin

respectats, perquè aquest país es governi d'una manera radicalment democràtica, perquè es vetlli en tot moment per una observança dels drets socials, civils i polítics i perquè es respecti per sobre de tot la voluntat popular. La voluntat popular, que és la primera institució republicana, i la segona, afegeixo, hauria de ser respectar-la.

Hi ha unes paraules molt boniques que malauradament no vaig escriure jo, però que diuen així: "Si la llibertat d'expressió ens és presa, aleshores, atordits i en silenci, ens conduiran com ovelles cap a l'escorxador." No són meves, són del primer president que van tenir els Estats Units, el president Washington. Per cert, un país que va alliberar-se del domini britànic senzillament per la força de la llibertat, dotant-se d'una Constitució pròpia, abraçant amb tota la força dels seus anhels de llibertat aquella independència. Em serveix la frase per dir-lo que els catalans no som ovelles, això ja ho va dir el conseller Turull.

I jo no he vingut ni atordit ni en silenci. Jo he vingut aquí ferm i decidit. I penso que la meua defensa ho ha expressat així. A dir-los que no he vingut aquí a defensar-me de res, que jo vaig complir amb el deure del meu càrrec i que si vinc a alguna cosa és a acusar l'Estat, no només d'haver vulnerat els meus drets, sinó d'haver pretès que vulnerés els drets dels meus compatriotes.

Que aquest judici no ha tingut les garanties necessàries em sembla obvi, i la defensa ho ha posat de

manifest. Que aquest tribunal no és un tribunal imparcial em sembla encara més obvi. I em sap greu, ho lamento molt. Jo vaig estudiar dret. Durant uns anys vaig exercir d'advocat en una companyia d'assegurances. Estimo la justícia, he estimat el dret públic català, aquelles velles insti-

He vingut a acusar l'Estat d'haver volgut que vulnerés els drets de la gent

tucions catalanes d'abans del 1714, quan els catalans sí que ens regiem a nosaltres mateixos. He estudiat també el dret civil català. I, per tant, des d'aquesta estima per la justícia, no crec que la meua defensa hagués hagut de demanar la seva recusació, crec que vostès s'haurien d'haver abtingut de ser avui aquí. Els ho dic sincerament. I no puc sinó lamentar que, per acabar-ho d'adobar, hagin, ara mateix, acabat de rebutjar el que crec que era un altre dret que jo tenia, que és que aquest cas fos també avaluat pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Ho lamento molt. Però, en qualsevol cas, segur que aquest cas també hi arribarà, als tribunals europeus, allà on els catalans trobem la justícia, perquè ja no la podem trobar enlloc de l'Estat espanyol.

Permetin-me també que en aquests moments de la meua intervenció vulgui també adreçar-me a totes aquelles persones que per culpa de la justícia s'han vist privades de drets fonamentals. Ho hem vist en el

procés dels nostres companys, però també ho estem veient cada dia en la quantitat de casos que hi ha encara pendants de ser avaluats, de totes les persones que en aquests moments estan involucrades en algun dels sumaris als tribunals de primera instància, els membres de la sindicatura electoral del Primer d'Octubre, també les persones que en aquestes últimes setmanes i mesos han estat detingudes i de les quals no es respecta ni la presumpció d'innocència ni el dret a la defensa. A totes elles, a totes les seves famílies, els vull enviar la meua més gran solidaritat.

Si la pregunta és si vaig acatar o no l'ordre de la JEC, la resposta no pot ser més senzilla: és clar que no. No podia ni ho havia de fer com a president de la Generalitat.

Si la pregunta és si l'havia d'acatar, és clar que no, perquè no es pot acatar una ordre que és il·legal.

L'estratègia de la Junta Electoral Central ha consistit justament a posar-nos a

Vinc a dir-los que mai renunciaré a defensar els drets de tots els ciutadans

tots plegats, crec que també a vostès, en aquesta disjuntiva d'haver de desobeir o haver de prevaricar. Jo tinc moltes obligacions com a president de la Generalitat, però la primera és vetllar pels drets i llibertats dels meus compatriotes, tots els drets i llibertats. En aquest país ha costat molt.

Moltes generacions de catalans han hagut de lluitar, moltes lluites compartides, com diu l'amic Jordi Cuixart, s'han hagut de tirar endavant. Perquè les lluites són compartides i les llibertats són solidàries. I perquè tots puguem gaudir de les llibertats solidàries d'aquest país, molta gent ha hagut de lluitar centímetre a centímetre pels seus drets i les seves llibertats. Generació rere generació.

Lamento que el fiscal hagi dit que el tema de les pancartes és només en el període electoral. És fals. En aquests moments se'ns ha requerit a través d'un recurs contenciós administratiu per una mesura cautelar que retirem també fora del període electoral les pancartes pels presos polítics i exiliats. Cosa que probablement m'acabarà suposant una altra querrela. En qualsevol cas, si per defensar els drets i llibertats dels meus compatriotes he de venir a un judici i he de ser condemnat, benvinguda sigui la condemna.

El que els vull dir a tots vostès és que no vinc atordit ni en silenci, jo vinc a dir-los que no renunciaré mai a defensar els drets i

Quim Torra
President de la Generalitat

El president Torra, ahir, arribant al TSJC ■ ACN

vils, socials i polítics de tots els ciutadans catalans. De tots. No només dels independentistes. De tots. Que jo mai no renunciaré al dret d'autodeterminació de Catalunya, mai no renunciaré a defensar els nostres presos polítics i exiliats i que tampoc mai no renunciaré a la dignitat de tots aquells que han exercit el càrrec de president de la Generalitat i que m'han precedit.

El Primer d'Octubre del 2017, els catalans van prendre una decisió històrica. Crec que vostès hi van intervenir i ho coneixen perfectament. Contra una violència policial inaudita, una violència emparada pel rei d'Espanya, els catalans van votar i dos milions de catalans vam decidir constituir-nos en un estat independent en forma de república. Aquesta decisió, senyories, ha comportat enormes sacrificis per a molta gent, molts sacrificis per a moltes famílies. Ha comportat un xoc emocional que aquest país viu amb aquest trasbals. Vostès no poden impedir-nos que nosaltres no deixem de reivindicar un dia i un altre els qui més han patit i sofert per haver defensat els drets de tots

nosaltres.

Saben que vaig ser escollit president de la Generalitat enmig de l'aplicació de l'article 155, quan els catalans no ens governàvem a nosaltres, per això no hi havia un president de la Generalitat al Palau de la Generalitat. Per una sèrie d'actuacions antidemocràtiques, d'actuacions judicials del Tribunal Constitucional que van impedir que diferents candidats a la presidència de la Generalitat, començant pel president Puigdemont i acabant per l'amic Jordi Turull i també per Jordi Sànchez, no poguessin ser ells presi-

Si em condemneu, no canviareu la legitimitat dels que em van escollir

dents de la Generalitat.

A mi em va escollir el Parlament de Catalunya, finalment, que és l'únic al qual dec obediència, perquè és on rau la sobirania dels catalans. I aquest judici, que és polític, vol senzillament anul·lar aquella votació. Vol senzillament alterar el panorama polític ca-

talà. És això. Ha estat així des del començament. Lamento dir-los que en aquest país ens regim democràticament i on s'escullen els presidents de la Generalitat és al Parlament de Catalunya.

Els catalans som un poble pacífic, som un poble profundament democràtic. Se'ns diu que trencarem Europa, quan és impossible, perquè nosaltres som part d'Europa. Sentim que els valors europeus, els valors de l'humanisme, de la tolerància, i els valors republicans de la solidaritat i la fraternitat, formen part de la nostra manera de ser. Estem orgullosos de la nostra història, encara que sigui una mica trista, certament, i de la nostra cultura i de la nostra llengua, que per cert tan poc s'utilitza als tribunals de Catalunya. Som diversos, generosos i acollidors. Així som els catalans. Som conscients que una paraula mou la nostra història, només una: *llibertat*. I potser, com deia Mercè Rodoreda, "el desig de llibertat en l'home és, més aviat, una necessitat de justícia". Fins a aquest punt, llibertat i justícia, però justícia real, van juntes. Jo els asse-

guro que mai no ens rendirem i que continuarem lluitant perquè considerem la llibertat i la justícia que mereix el nostre poble.

Aquest tribunal em pot condemnar. Sí. Em podeu condemnar, però no canviareu la legitimitat dels que em van escollir.

Em podeu condemnar, sí, però no canviareu en absolut el compromís que tinc assolit amb Catalunya.

Em podeu condemnar, però no canviareu la voluntat del poble de Catalunya.

Em podeu condemnar, però no canviareu el destí d'aquest país.

La democràcia guanya sempre i els drets humans guanyen sempre. I la llibertat acabarà guanyant

La democràcia guanya sempre i els drets humans guanyen sempre. I la llibertat acabarà guanyant sempre

sempre, també en aquest país. Davant de la història, recordeu que la vostra condemna serà la vostra condemna.

Ahir justament va fer un any i mig que vaig prometre el càrrec de president de la Generalitat de Catalunya. Soc el 131è president d'aquesta institució. Vaig prometre el càrrec promentent que compliria l'exercici del meu càrrec amb fidelitat a la voluntat del poble de Catalunya representat al Parlament de Catalunya. Insisteixo: només al Parlament de Catalunya rau la sobirania dels catalans. Només el Parlament de Catalunya escull els seus presidents i els censura si cal. Aquest compromís de fidelitat al poble de Catalunya és el compromís que amb tota honestedat he procurat seguir aquest any i mig passat i que seguiré durant tots els mesos que continuï com a president de la Generalitat fins que el Parlament de Catalunya no em retiri la seva confiança.

I acabo també amb les mateixes paraules amb que vaig acabar el meu discurs d'investidura i que són la meua guia política i que espero que ben aviat siguin una realitat al nostre país.

Visca Catalunya lliure.

Una vista general del ple del Parlament el 2018 ■ ARXIU

El TC anul·la un acord per "restablir" la República

La mesa del Parlament va acceptar unes esmenes de la CUP a una proposta de resolució de JxCat

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Constitucional (TC) ha estimat el recurs presentat per Cs i ha anul·lat un acord de la mesa del Parlament del 28 febrer del 2018, que acceptava unes esmenes de la CUP a una proposta de resolució de JxCat sobre el reconeixement de Carles Puigdemont com a president i la recuperació del govern. La proposta de la CUP demanava "restablir" la República aplicant la proclamació d'independència. El tribunal també ha declarat nul·la la decisió del president del Parlament, Roger Torrent, de tramitar una esmena transaccional amb JxCat, així com l'acord de l'1 de març, que desestimava la petició de reconsideració que havien fet diversos grups després de la primera acceptació de la mesa. L'alt

tribunal argumenta que és "patent" que les esmenes acceptades "entren en frontal contradicció" amb el que va resoldre el mateix TC l'any 2017, ja que del seu contingut "es desprèn

La data

28/02/18

Es va aprovar a la mesa del Parlament la proposta de JxCat que va incorporar les esmenes de la CUP.

la insistència d'afirmar la sobirania de Catalunya, constituïda en un estat independent en forma de república, que pretén la seva legitimitació en els resultats de l'ilegal referèndum" de l'1-O, convocat -hi afegeix- amb el suport d'una llei anul·lada. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'última manifestació a Glasgow per demanar un referèndum i recordar Catalunya ■ EFE

Josep Borrell va vetar una visita del Parlament a Escòcia

La diplomàcia espanyola s'esforça a tallar els vincles dels independentistes catalans i els escocesos

Natàlia Segura Reventós

Brussel·les

Les maniobres del ministre d'Exteriors, Josep Borrell, per tallar els vincles entre els independentistes catalans i escocesos surten a la llum arran de la destitució de l'excònsol espanyol a Edimburg. El socialista està pagant car aquesta destitució amb una demanda seva als tribunals i diverses filtracions sobre els esforços del govern de Pedro Sánchez per contrarestar el discurs secessionista català a Europa, com va avançar ahir *Vozpopuli* i va confirmar aquest diari.

Abans de les eleccions

del 28-A, Madrid va vetar una visita del Parlament de Catalunya a Escòcia. L'excònsol espanyol Miguel Ángel Vecino va rebre l'ordre del gabinet de Borrell d'impedir aquest viatge organitzat pel vicepresident de la cambra catalana, Josep Costa. Vecino assegura que no "compartia" aquest encàrrec i que li va "costar molt" complir-lo perquè els escocesos no volien ajornar la visita. Des de la vicepresidència del Parlament confirmen que feia un any que planejaven el viatge i que encara no s'ha pogut fer perquè a Edimburg "continuen donant allargues".

La diplomàcia espanyola també va sabotejar una

missió comercial de la Cambra de Comerç escocesa a Catalunya i un viatge comercial d'empresaris catalans a Edimburg. Davant del seu interès per anar a Barcelona, l'excònsol va dissuadir l'entitat empresarial alertant que després tindria "dificultats" per ser rebuda a altres cambres de comerç espanyoles.

La destitució del cònsol general a Edimburg el juny passat es va fer, segons defensa Madrid, perquè Vecino va afirmar en una carta que si Escòcia assoliria la independència no hauria "d'esperar a la cua" per tornar a la Unió Europea. Tanmateix, el mateix Borrell es va pronunciar en

Recuperar lideratge al Mediterrani

El conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, Alfred Bosch, va assegurar ahir que Catalunya ha de "recuperar" el seu "lideratge" a la Mediterrània. Bosch va presentar l'estratègia del govern en aquesta zona tot defensant que la "vocació mediterrània de Catalunya és antiga i l'hem d'honrar i renovar". El govern no vol renunciar a l'acció exterior al nord d'Àfrica, tot i la inestabilitat que hi ha.

una línia similar després en un acte a Brussel·les. A més, ara els documents filtrats mostren com el mateix gabinet del socialista català va demanar a Vecino que reiterés a Edimburg la disposició del govern de Sánchez a reconèixer una Escòcia independent i que alertés de la negativa de la dreta espanyola a fer-ho si guanyaven les eleccions. Una concessió al govern escocès amb l'objectiu de mitigar les seves crítiques cap a l'Estat per la causa de l'1 d'octubre.

L'excònsol reivindica que, gràcies a la seva feina, les relacions de l'Estat i Escòcia van fer "un gir radical", però lamenta que l'equip de Josep Borrell li donés "ordres polítiques". Pendent de com evoluciona la seva demanda als tribunals, Vecino denuncia que ha rebut "amenaces" des del Ministeri d'Exteriors, que l'alerta que si es filtren documents sobre la seva activitat ell seria "culpable" de diversos delictes. ■

Declaració dels detinguts pel tall a l'AP-7

La gendarmeria francesa cita el primer dels 18 acusats pel col·lapse

Policies francesos preparant-se per desallotjar l'autopista AP-7 a la Jonquera ■ QUIM PUIG

Redacció
PERPINYÀ

El primer dels 18 detinguts per la policia francesa durant el tall de més de 30 hores a l'autopista AP-7 a la Jonquera va ser cridat ahir a declarar a la prefectura de la policia francesa de Perpinyà, als Pirineus Orientals. Els 18 detinguts afronten acusacions d'obstrucció de la via pública, un presumpte delicte que està penat amb 40 euros de multa, segons la legislació francesa.

L'home que va declarar ahir, de 34 anys i resident a la Molina (Cerdanya), va admetre haver participat en la mobilització convocada pel Tsunami Democràtic de la setmana passada, però va insistir que era una convocatòria pública i que no va tenir res a veure amb l'organització de l'acció. És un dels 18 detinguts per la policia fran-

cesa acusats de pertorbar la circulació.

Segons ha explicat Alerta Solidària, alguns d'ells ja van declarar després que els detinguessin i d'altres es van acollir al seu dret a no fer-ho perquè no tenien advocat. A més del jove que va declarar ahir està previst que avui i demà ho facin dues persones més a les dependències de la policia de fronteres. Una trentena de persones es van concentrar a les portes de la comissaria de Perpinyà per donar-li suport.

Els detinguts a l'Estat pels Mossos estan en espera de saber quina acusació recaurà sobre ells. Es descobreix si la fiscalia ajuntarà les diverses causes pels detinguts durant mobilitzacions del Tsunami Democràtic, dels CDR o fins i tot si ho farà amb les dels set membres dels CDR acusats de terrorisme. ■

labosar
anàlisis clíniques

DES DE 1990

- CONCERT AMB LA MAJORIA DE MÚTUES
- EXTRACCIONS I RECOLLIDA DE MOSTRES:
DE DILLUNS A DIVENDRES DE 8 A 13 H I DE 17 A 19 H. DISSABTES DE 8 A 10:30 H
- ENTREGA DIÀRIA DE RESULTATS AL LABORATORI O PER CORREU ELECTRÒNIC

NOVETAT

- PROVES D'INTOLERÀNCIA A LA LACTOSA, LA FRUCTOSA I EL SORBITOL
- PROVES DE DIAGNÒSTIC PRENATAL NO INVASIU
- INTOLERÀNCIA A ALIMENTS

MALGRAT DE MAR
C/ Ponent, 4 - Tel. 93 765 52 28

BLANES
C/ Hospital, 31, 1er 1a - Tel. 972 350 883
info@labosar.com - www.labosar.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Socialistes i Unides Podem criden la militància a ratificar l'acord de govern

■ Els d'Iglesias deixen en mans del PSOE les converses per buscar el suport d'altres partits ■ ERC insisteix en una mesa de negociació "sense condicions"

Xavier Miró
BARCELONA

El retrocés electoral de PSOE i Unides Podem el 10-N i l'avenç de la dreta i l'extrema dreta espanyoles sembla que ho han canviat tot entre els dos partits: la relació, les condicions i l'actuació. Després d'anunciar el preacord de govern només un dia i mig després del 10-N, ara les dues formacions criden simultàniament la seva militància a una consulta per ratificar el pas endavant i reforçar el pacte quan, per exemple, la consulta dels d'Iglesias del juliol passat va ser motiu de retrets i de més distanciament entre els dos partits.

El PSOE anunciava ahir la pregunta que farà a la seva militància dissabte, el resultat de la resposta a la qual considera vinculants: "Dones suport a l'acord establert entre el PSOE i Unides Podem per formar un govern progressista de coalició?". També el PSC preguntarà als seus militants en una consulta que es podrà fer en línia o de manera presencial a diverses seus dissabte mateix, de les deu del matí a les vuit del vespre —els que ho vulguin fer en línia s'hauran de registrar abans de dijous en la consulta que el partit habilitarà a través del web perquè puguin votar des de divendres fins dissabte.

Si la pregunta dels socialistes a les seves bases pretén ratificar la decisió de Pedro Sánchez d'ofrir, ara sí, a Unides Podem el govern de coalició, la formació d'Iglesias posa l'èmfasi en el fet d'haver aconseguit el govern de coalició per tal que la militància accepti també les condicions del pacte de mínims: "Estàs d'acord que participem en un govern de coalició en els termes del preacord firmat per Pablo Iglesias i Pedro Sánchez?"

L'abraçada de Sánchez i Iglesias després de signar el preacord el dia abans ■ EFE

Les frases

“Aquest acord és l'únic possible per vertebrar un govern estable per a Espanya i Catalunya”

Salvador Illa
SECRETARI D'ORGANITZACIÓ DEL PSC

“Cal una mesa de negociació sense condicions, calendari i garanties que es compliran els acords”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

“Cal prendre consciència que l'independentisme ha de fer valer els vots contra la repressió”

Enric Pujol
PORTAVEU DE JXCAT AL PARLAMENT

La consulta d'Unides Podem, però, començarà dissabte i no s'acabarà fins dimarts. Izquierda Unida i En Comú Podem també faran la seva consulta.

Unides Podem deixa via lliure al PSOE en la negociació amb la resta de partits amb representació al Congrés per aconseguir el seu suport a la investidura de Sánchez. Ahir la portaveu de Podem, Noelia Vera, admetia que la seva formació "respecta el lideratge" de Sánchez i el PSOE per tal de portar endavant les negociacions. I això inclou ERC, el partit que s'ha convertit en clau

de la investidura. Ahir ERC reafirmava les condicions per abandonar la seva negativa actual a donar suport al candidat socialista. La portaveu dels republicans, Marta Vilalta, exigeix una mesa de negociació "sense condicions" i un calendari fixat amb garanties que es compliran tots els acords que es prenguin a la taula de diàleg.

En espera de la reunió proposada per ERC a la resta de partits independentistes per consensuar una posició unitària en la investidura, JxCat convidava ahir la resta de formacions a "fer-se forts" en

la negociació amb el PSOE i, referint-se al fet que el president de la Generalitat, Quim Torra, s'assegués ahir al banc dels acusats sota l'acusació de desobediència a la Junta Electoral Central, el portaveu parlamentari de JxCat, Enric Pujol, cridava l'independentisme a "prendre consciència" que cal "fer valer" els vots contra la "repressió".

Ahir el PSOE reprenia les converses amb el diputat del BNG gallec, Néstor Rego, que exigia al futur govern diàleg i respecte a les "nacions de l'Estat" entre altres peticions. ■

Arrimadas, ahir en el comitè permanent de Ciutadans reunint a Madrid ■ EFE

Arrimadas s'ofereix per agafar el relleu a Ciutadans

■ La cap de llista catalana se sent "forta, valenta i a l'altura" per substituir Rivera al capdavant del partit

Redacció
BARCELONA

Inés Arrimadas, la cap de llista catalana de Ciutadans en les eleccions generals, es va oferir ahir per substituir Albert Rivera al capdavant del partit que ha obtingut el pitjor resultat aquest 10-N, amb la pèrdua de 2,5 milions de vots respecte de l'abril.

En una entrevista ahir a Antena 3, qui va ser cap de l'oposició al Parlament de Catalunya afirmava que es veia "forta, valenta i a l'altura de les circumstàncies" per assumir l'encàrrec, tot i que explicava que no havia presentat la candidatura perquè cal respectar el procediment del partit. "En la meua vida sempre que hi ha una situació difícil he fet un pas endavant i seré valenta", afirmava Arrimadas en l'entrevista en què va considerar l'estratègia el principal error de la formació per explicar els mals resultats que han portat a la dimissió d'Albert Rivera: "No es pot desorientar el votant. Vam ser molt fermes en el no a Sánchez i

no vam explicar prou la solució de desbloqueig." Arrimadas argumentava que el líder del PSOE, Pedro Sánchez, havia volgut un escenari polaritzat perquè perjudicés les expectatives electorals "del centre polític".

La cap de llista qualifica d'"absolutament majoritari" el suport que té dins del partit per assumir el lideratge de Ciutadans i

La frase

“Vam ser molt fermes en el no a Sánchez i no vam explicar prou la solució de desbloqueig”

Inés Arrimadas
PORTAVEU DE CIUTADANS AL CONGRÉS

avança que vol fer canvis perquè "cal millorar coses". Arrimadas va confirmar que assumirà el paper de presidenta i portaveu del grup parlamentari al Congrés i va qualificar d'"excessiu" el retrocés electoral: "Sembla que hem matat Kennedy. No se'n en perdona ni una."

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Dos homes decentes

PREMI • La Fundació Comín reconeix Martín Pallín i Pérez Royo **APUNTA** • El fiscal Pallín acusa Sáenz de Santamaría d'orquestrar una operació de la por **DIANA** • El constitucionalista veu una crisi estatal

Jordi Panyella
BARCELONA

Ho va dir la jurista Eva Labarata manllevant unes paraules del seu mestre, i també advocat Luis del Castillo: "Són dos homes decentes." Labarata s'expressava així ahir, des del faristol del Saló de Cent de l'ajuntament de Barcelona, lloant la figura dels juristes, Martín Pallín, fiscal i magistrat emèrit del Tribunal Suprem, i Javier Pérez Royo, catedràtic de dret constitucional de la Universitat de Sevilla, en l'acte d'entrega del premi internacional que lliura la Fundació Alfons Comín, un esdeveniment que va ser un clam a favor de la llibertat dels presos polítics i en contra de l'empobriment de la justícia i de la democràcia a l'Estat espanyol.

Pérez Royo ho té clar, i així ho

Els premiats, ahir amb l'alcaldessa Colau i Maria Lluïsa Oliveras ■ O. DURAN

va expressar en el seu discurs d'agraïment a la recepció del premi: "No és un problema de Catalunya, és un problema que afecta tot l'Estat espanyol, en el qual està en joc la democràcia."

Instants abans, el fiscal Martín Pallín va ser igual de dur contra la democràcia espanyola i especialment contra qui va ser la vicepresidenta del govern del Partit Popular, Soraya Sáenz de Santama-

ria, a qui va acusar de "moure els fils" i conspirar amb la fiscalia general de l'Estat i amb el jutge Manuel Marchena per posar en marxa la querrela contra els polítics catalans. "Volien espantar i se'ls en va anar de les mans perquè pensaven que el Suprem no compraria el tema de la rebel·lió".

Tots dos juristes van ser molt durs a l'hora de criticar que la política ha "subcontractat al poder judicial la gestió de la política territorial", en paraules de Pérez Royo, però alhora es van mostrar esperançats, per una banda, en el fet que "el diàleg no ha mort", va dir Martín Pallín, i, per una altra, en l'actuació dels tribunals europeus per posar al seu lloc la sentència contra els líders del procés.

L'acte va ser obert per l'alcaldessa Ada Colau, que va advertir que el "dret a la protesta està amenaçat" a tot l'Estat. ■

Ajuntament del Bruc
ANUNCI

De conformitat amb l'article 37 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals (ROAS), es fa públic que el Ple municipal, en sessió ordinària celebrada en data 15 de maig de 2019, en referència a la "Proposta d'aprovació inicial de la Modificació puntual de les NNSS per a la modificació de la normativa referent a la regulació dels sistemes d'equipaments" del terme municipal del Bruc (expedient 01 02 007 002 2019), va aprovar els acords següents:

Primer. Aprovar inicialment la "Proposta d'aprovació inicial de la Modificació puntual de les NNSS per a la modificació de la normativa referent a la regulació dels sistemes d'equipaments".

Segon. **Sotmetre** l'acord esmentat a informació pública, per un període d'un mes, mitjançant la publicació del corresponent anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, al diari El Punt Avui, a la pàgina web municipal www.bruc.cat, a la seu electrònica i al tauler d'anuncis de la Corporació, a l'efecte que es pugui examinar i formular-hi les al·legacions pertinents.

Tercer. **Sol·licitar** els informes sectorials corresponents dels organismes següents: Patronat de la Muntanya de Montserrat, Institut Geològic de Catalunya, Agència Catalana de l'Aigua, Departament d'Ensenyament i Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental de Barcelona del Departament de Territori i Sostenibilitat."

El Bruc, 30 de maig de 2019

L'alcalde
Enric Canela Vallès

Festa d'Empordàlia

VINE A TASTAR EL NOU OLI DE PAU I EMPORTA-TE'L A CASA

24 DE NOVEMBRE CELLER DE VILAJUÏGA
A PARTIR DE LES 10H.

ESMORZAR POPULAR I TAST DE L'OLI NOU
ACOMPANYAT DELS VINS D'EMPORDÀLIA.

BALL SWING
A CÀRREC DE 02 MÚSICA SWING, DUET DE PIANO I CONTRABAIX.

PORTES OBERTES
RUTA AMB EL TRENET DE ROSES A LES OLIVERES I MOLÍ DE PAU.
(SORTIDES A PARTIR DE LES 10H FINS LES 12H)

OBERTURA I CLOENDA A CÀRREC DELS GEGANTS DE VILAJUÏGA
PREU 2,50€ / PAX.

El Macba recupera en una mostra el treball “valent i radical” de Charlotte Posenenske, que el 1968 va deixar de crear per no sotmetre's al sentit del diner

Un art obert als altres

Maria Palau
BARCELONA

L'artista alemanya Charlotte Posenenske (Wiesbaden, 1930 - Frankfurt, 1985) va trencar amb el món de l'art el 1968, decebuda amb el seu sotmetiment a les lògiques del poder. Va desbar les obres en unes golfes i es va reinventar com a sociòloga. Només cap al final de la seva vida, truncada prematurament, va tornar a revisar, a endreçar, a destruir en algun cas, el seu treball artístic, segurament perquè intuïa que tard o d'hora seria compresa la seva funció social. I així ha acabat sent, tres dècades després de la seva mort.

Diversos museus han decidit que ara és el moment de reconèixer el seu llegat perquè alguns dels seus conceptes són centrals en els grans reptes de la cultura, sobretot el de la seva democratització. Per exemple el concepte de l'art participatiu, del qual va ser una pionera.

El Macba s'ha apuntat a

Les escultures modulars de Charlotte Posenenske, al Macba ■ ENRIC FONTCUBERTA / EFE

aquesta operació de recuperació amb una exposició organitzada per la Dia Art Foundation de Nova York que més endavant es veurà en altres museus europeus. *Charlotte Posenenske: work in progress* (fins al 8 de març) revisa tota la trajectòria d'aquesta artista de família jueva que durant la Segona Guerra

Mundial va esquivar la persecució nazi amagada amb la seva mare (el seu pare es va suïcidar). Tota la trajectòria vol dir només dotze anys. Un període curt, però intens.

La mostra del Macba, de la qual ha tingut cura la seva conservadora Hiuwai Chu, rescata els seus treballs més primerencs, di-

buijos i pintures fets amb eines que penalitzen la mà de l'autor: espàtules, cintes adhesives, esprais... Posenenske es va voler distanciar tot d'una de la idea romàntica del geni artístic i de la sacralització de l'objecte artístic, però serà amb el treball escultòric quan ho brodarà. Les seves escultures, que s'as-

semblen a conductes de ventilació, estan fetes de materials de construcció, xapes d'acer o cartró, i es componen de mòduls que admeten múltiples combinacions i posicions. L'artista convidava els destinataris de la seva obra, que anomenava “consumidors”, és a dir, comissaris, espectadors i propietaris, a alterar-les segons el seu gust i criteri.

Autoria compartida

El concepte d'obra de creació col·lectiva, “d'autoria compartida”, sosté Hiuwai Chu, és una de les seves principals aportacions i allò que més la va diferenciar dels artistes de la seva època, els minimalistes. Un moviment que en el relat de la història de l'art és preeminentment masculí. Una de les línies del Macba és treure de l'ombra les dones artistes d'aquesta època. Posenenske mereixia sortir d'aquesta invisibilitat per la seva “valentia i radicalitat”, subratlla el director del museu, Ferran Barenblit.

Les escultures de Posenenske tenien una altra característica: eren de fabricació il·limitada. L'artista no els hi va conferir mai la condició de peces úniques. I el gest més revolucionari per a la seva integració real en les vides de tothom, no només de les adinerades elits, va ser el preu al qual les venia: el mateix que li havien costat els materials, que per la seva naturalesa industrial eren molt barats.

Posenenske va deixar de fer art quan començava a ser aclamada. Li va fer pànic ser absorbida per la dinàmica contra la qual havia lluitat. El manifest que va escriure per anunciar el seu comiat traspua frustració: “L'art és una mercaderia amb un significat transitori, el mercat és diminut, i el prestigi i els preus s'incrementen com menys quotidià és el material. És difícil per a mi assumir el fet que l'art no pot contribuir gens ni mica a resoldre els problemes socials més urgents.” I va desaparèixer. ■

Avalen documents en protocatalà, del segle IX

Una col·lecció suïssa edita un centenar de textos antics en dos volums

Redacció
BARCELONA

La col·lecció internacional *Chartae Latinae Antiquiores* ha publicat el darrer volum, on s'incorporen dos nous diplomes d'origen català, fins ara inèdits, que completen els dos volums sencers dedicats a Catalunya (*Chartae Latinae Antiquiores Cataloniae*), que inclouen un centenar de documents originals que daten de l'any 815 al 900. La publi-

cació incorpora l'estudi, l'edició i la reproducció fotogràfica a mida natural de tots els diplomes llatins originals anteriors al segle X. Aahir es van presentar els dos volums a la Biblioteca de Catalunya.

L'autor de l'edició crítica és el catedràtic de paleografia de la Universitat Autònoma de Barcelona Jesús Alturo. Entre els documents hi ha donacions, testaments, declaracions, jurades, consagracions d'esglésies i butlles papals. Tots ells, escrits en llatí, però amb manifestacions ja de protocatalà, que permeten traçar el panorama històric, social i cultural

de la llengua de la Catalunya incipient.

L'obra aporta informació nova i més precisa sobre els documents, n'analitza l'autenticitat i, fins i tot, n'ha identificat algun, com un judici presidit a Girona per Guifré el Pelós el 898, que es tenia perdut. A la documentació s'hi troben representats tots els bisbats de la Catalunya Vella. Hi surten testimonis papes i reis, comtes i vescomtes, bisbes i abats, jutges i eclesiàstics, però també personatges d'estrat social més humil.

Els dos darrers diplomes incorporats s'han re-

Un dels originals inclosos a l'edició 'Chartae Latinae Antiquiores Cataloniae' ■ DEPT. CULTURA

cuperat d'una casa particular de Senterada, al Pallars Jussà. És habitual localitzar en col·leccions privades catalanes docu-

ments, còdexs i incunables, sencers o en estat fragmentari. Però aquesta és la primera vegada que ha recuperat dos diplomes

tan antics, del segle IX, i originals. Els seus propietaris els han dipositat a l'Arxiu Comarcal del Pallars Sobirà. ■